

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนามนุษย์ย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย โดยเฉพาะในช่วงปฐมวัยซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาทั้งปวง ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ที่ยั่งยืนและป้องกันปัญหาสังคมในระยะยาว โดยเน้นให้ครอบครัวเป็นแกนหลักในการพัฒนาเด็กและให้ชุมชนและสังคมเป็นรากฐานที่มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการพัฒนาเด็กทุกขั้นตอน แนวคิดเชิงทฤษฎีและผลการวิจัยด้านพัฒนาการเด็กได้แสดงว่า ปัจจัยแวดล้อมและการเลี้ยงดูที่เหมาะสมสามารถปั้นเปลี่ยนลักษณะการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสมองมนุษย์ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 : 7) ซึ่งเชื่อว่าประสบการณ์ในวัยเด็กมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพเมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ กล่าวคือ ช่วงในวัยเด็กหากไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอในขั้นใดก็ตามอาจเกิดการชะงักและมีผลให้เกิดพฤติกรรมด้อยเกิดความดับข้อ ใจส่วนอธิรัตน์ (เยาวพา เดชะคุปต์, 2542 ก : 14 ; อ้างอิงมาจาก Erikson, 1963) ให้ความเห็นว่า เด็กวัยนี้เป็นวัยกำลังเรียนรู้ต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว ถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีเด็กก็จะเกิดความเชื่อมั่นในตัวเองมีความคิดริเริ่ม (สำนักงานคณะกรรมการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 7-8) เช่นเดียวกับ บエンจาวน บลูม (เยาวพา เดชะคุปต์, 2542 ก : 14 ; อ้างอิงมาจาก Bloom, 1964) ที่เชื่อว่า 50% ของสติปัญญาของมนุษย์จะเริ่มพัฒนาขึ้นในช่วง 4 ปีแรกของชีวิตและอีก 30% กล่าวว่า 50% ของสติปัญญาของมนุษย์จะเริ่มพัฒนาขึ้นในช่วงต่อๆ ไป ถ้าเด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ที่ดี ดังนั้นวัยเด็กจะพัฒนาขึ้นในช่วงต่อๆ ไป ถ้าเด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ที่ดี ดังนั้นวัยเด็กจะเป็นวัยที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาทั้งทางร่างกายและสติปัญญาสังคมและบุคลิกภาพ จึงเป็นวัยที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาทั้งทางร่างกายและสติปัญญาสังคมและบุคลิกภาพ ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกของชีวิตมีอิทธิพลมากต่อการเสริมสร้างฐานความพร้อมในการพัฒนาในขั้นต่อไป

ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพฤติกรรมที่ควรส่งเสริมให้เด็กขึ้นในเด็กปฐมวัย เพราะตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการกล่าวว่า เด็กปฐมวัยตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี เป็นระยะที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเด็กมีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเป็นไปอย่างรวดเร็ว พัฒนาการด้านต่างๆ ในช่วงนี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับพัฒนาการในวัยต่อไป และเด็กในวัยนี้จะจ่ายต่อการปฐมฝึกพุติกรรมและการเรียนรู้ต่างๆ ดังนั้นในการพัฒนาบุคคลให้เป็นพลดเมืองดีมีคุณภาพ จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องพัฒนาตั้งแต่วัยเด็ก แนวทางหนึ่งคือการพัฒนา

ความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เด็กควรได้รับการส่งเสริม เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาบุคลิกภาพที่จะส่งผลให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง กล้าคิด กล้าแสดงออก สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม มีความภาคภูมิใจและแก้ปัญหาด้วยความสามารถที่มั่นคง สุขภาพจิตดี มีความสุขเพราความเชื่อมั่นในตนเองมีความสำคัญต่อ ความรู้สึกที่มั่นคง สุขภาพจิตดี มีความสุขเพราความเชื่อมั่นในตนเองมีความสำคัญต่อ นุ่มนวล ความสำเร็จในชีวิต สามารถดำรงชีวิตรอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข มองโลกในแง่ดี ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ได้ และยังกล่าวว่า คนที่เห็นคุณค่าในตนเองสูง หรือมีความเชื่อมั่น ในตนเองสูง จะมีความรู้สึกว่าตนเองมีค่าเป็นบุคคลน่าเชื่อถือสามารถกำหนดชีวิตของตนเองได้ มีความพยายามเพื่อเอาชนะอุปสรรคในชีวิต สามารถเชชชัยกับปัญหาที่ยุ่งยาก มีความกล้าเสียง มีความกระตือรือร้นที่จะไปให้ถึงเป้าหมายในชีวิตของตน สามารถยอมรับความเป็นจริงที่ เกิดขึ้น เป็นผู้ปราศจากอคติ มีความรู้สึกพอใจในชีวิตของตน มีความสุขในชีวิตและดำรงชีวิต อย่างมีประสิทธิภาพ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2539 : 223) ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นสิ่งที่แสดงว่า บุคคลเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และมีความหมายต่อสังคม ถ้าบุคคลมีความ เชื่อมั่นในตนเอง ก็จะไม่เผลอยต่อการณ์ต่าง ๆ ในสังคมของตน แต่จะเข้าไปมีส่วนร่วม ตามสิทธิและหน้าที่ที่ถูกต้อง ดังนั้น ความเชื่อมั่นในตนเอง จะเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ ทุกคนกล้าแสดงออก ซึ่งความคิดเห็นและการกระทำในทุก ๆ สิ่งที่เกี่ยวกับชีวิตตนและความ อยู่รอดของสังคม และความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะที่สำคัญยิ่งที่ทำให้คนเราประสบ ความสำเร็จ ในการทำสิ่งต่าง ๆ มีความเป็นตัวของตัวเอง กล้าคิด กล้าแสดงออก สามารถ ปรับตัวและเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และด้วยความรู้สึกที่มั่นคง (พิมพิกา คงรุ่งเรือง. 2542 : 12)

ในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กนั้น ต้องอาศัยประสบการณ์และ สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ถ้าสิ่งแวดล้อม ที่เด็กประสบอยู่ทำให้เด็ก มีความสุข เด็กจะมีความ เชื่อมั่นในตนเองสูงและมองโลกในแง่ดีถ้าสภาพแวดล้อมทำให้เด็กขาดความสุข เด็กจะมี ความเครียด เกิดความวิตกกังวล ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และมองโลกในแง่ร้าย ดังนั้น ความเชื่อมั่นรอบตัวเด็ก ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมทางบ้านสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน และ สิ่งแวดล้อมทางสังคม ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กได้เป็น อย่างดี (ชนกนาถ จริตชื่อ. 2549 : 19)

การจัดกิจกรรมส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กปฐมวัยมีหลายวิธี ซึ่งการจัด กิจกรรมการเล่นสื่อวัสดุปลายเปิดเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก ปฐมวัยได้ เพราะจากการที่เด็กได้เล่นสื่อวัสดุปลายเปิด ทำให้เด็กได้ค้นหา ทดลองใน

สิ่งแวดล้อมรอบตัวรู้จักการอยู่กับเพื่อนและเป็นการสร้างความมั่นใจในตนเอง (กุลยา ตันติพลาชีวะ. 2551 : 199) สื่อวัสดุปลายเปิดเป็นสื่อที่หาได้ง่ายรอบๆ ตัวเด็ก มีจำนวนมากพอ กับความต้องการของเด็ก มีราคาไม่แพงและมีความยืดหยุ่นให้เด็กเกิดภาวะสร้างสรรค์ในการเล่นมาก เป็นสื่อจากธรรมชาติ จากวัสดุเหลือใช้ เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ได้รับประสบการณ์จริง ได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้ค้นคว้าได้แสดงออกและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างอิสระ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองกล้าแสดงออก เกิดความสนุกสนาน ค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองรู้จักการวางแผนการเล่นมีโอกาสทำงานหรือเล่นเป็นคณะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2545 : 16-17) และขณะที่เด็กเล่นจะเกิด การเรียนรู้และพัฒนาความคิด ไปพร้อมกับการที่เด็กได้เล่นซึ่งทำให้เด็กได้รับความเครียด ทำให้เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมมากขึ้น ถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ทางสังคม โดยที่เด็กจะเกิด การเรียนรู้ผ่านการเล่นในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งการเล่นของเด็กตามธรรมชาติที่บ้านและการเล่นของเด็กที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ที่โรงเรียน เช่น การเล่นตามมุมการเล่นกลางแจ้ง การเล่นของเด็กไทย การเล่นเกม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถส่งเสริมและพัฒนาให้เด็กปูชนวัยมีพัฒนาการ ที่ดีครบถ้วนด้าน เป็นการเตรียมพร้อมที่จะเดินโอดเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

การเล่นมีความสำคัญกับเด็กปูชนวัย เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการตาม ธรรมชาติของเด็ก ทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานและได้แสดงหากาความรู้ในสิ่งต่าง ๆ ด้วย ตนเอง ทำให้เด็กมีความมั่นใจและค้นพบตัวเอง ในขณะที่เด็กเล่น ได้แสดงความสามารถต่าง ๆ ของมา จึงเปรียบได้ว่าการเล่นเป็นการทำงานของเด็กที่เด็กทุกคนต้องทำ การเล่นซึ่งทำให้เด็ก มีความเจริญของงานและมีพัฒนาการที่ดีทุกด้าน ประสบการณ์ที่สำคัญที่สามารถส่งเสริม ความคิด ความเชื่อมโยงและมีพัฒนาการที่ดีทุกด้าน ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จจาก พัฒนาการด้านต่าง ๆ ได้แก่คือการเล่น เมื่อเด็กได้รับประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จจากการ เด็กจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมีความรู้สึกว่ามีพลัง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การเล่น ได้จะมีความเชื่อมั่นในตนเองมีความรู้สึกว่ามีพลัง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (กรรณก ฐปป. 2547 : 5) กิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กจากการเล่นจะทำให้เด็กได้เข้าใจ สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยเฉพาะการเล่นที่เด็กได้ลงมือกระทำกับสื่อวัสดุและสิ่งของที่เป็น ตัวของเด็กที่เกิดขึ้นเป็นกระบวนการต่อเนื่องซึ่งเด็กแต่ละคนนี้ขึ้นของพัฒนาการเหมือนกัน ตามวัยของเด็กที่เกิดขึ้นเป็นกระบวนการต่อเนื่องซึ่งเด็กแต่ละคนนี้ขึ้นของพัฒนาการเหมือนกัน แต่ อัตราการพัฒนามากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมการอบรมเลี้ยงดูและ ประสบการณ์ที่เด็กได้รับ การจัดประสบการณ์ให้เด็กได้อ่ายถูกต้อง เหนาะสนใจซึ่งทำให้เด็ก มีพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของ พัฒนาการ ซึ่งพัฒนาการแต่ละด้านจะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน (พิทยากรณ์ สิงหานพงศ์.

2550 : 47)

จากผลการประเมินพัฒนาการของนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ของชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนเทคโนโลยี 2 (บ้านลัดกระสัง) จังหวัดสระแก้ว พนักงานว่าการใช้ภาษาสื่อสาร และ ความเชื่อมั่นในตนเอง มีพัฒนาการตามระดับคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านการใช้ภาษา จึงทำให้เกิดปัญหาด้าน การฟัง การพูด โดยเด็กฟังแล้วไม่สามารถนำไปพูดถ่ายทอดให้ผู้อื่นฟังได้ และยังไม่กล้าแสดงออก ส่งผลกระทบให้การทำกิจกรรมและการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ไม่มีประสิทธิภาพซึ่งเป็นปัญหาต้องรีบแก้ไขโดยเร่งด่วน

ดังนั้น ผู้จัดจึงต้องการที่จะพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วยการจัดประสบการณ์ เล่นสื่อวัสดุป้ายเปิดสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เด็กควรได้รับ การส่งเสริม เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนานุสุคลิกภาพที่จะส่งผลให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง พื้นฐานสำคัญของการพัฒนานุสุคลิกภาพที่จะส่งผลให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง ก้าวต่อไป กล้าคิด กล้าแสดงออกสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม มีความภาคภูมิใจ แก้ปัญหาด้วยความรู้สึกที่มั่นคง สุขภาพจิตดี มีความสุขในการดำรงชีวิต และพร้อมที่จะเรียนรู้ สิ่งต่าง ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดประสบการณ์การเล่น สื่อวัสดุป้ายเปิด สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
- เพื่อเบริญเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเล่นสื่อวัสดุป้ายเปิด สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนเทคโนโลยี 1 (หน่องกะพ้ออนุสรณ์) จำนวน 53 คน โรงเรียนเทคโนโลยี 2 (บ้านลัดกระสัง) จำนวน 42 คน รวมจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้จำนวน 95 คน
- 1.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้อง 2/2 โรงเรียนเทคโนโลยี 2 (บ้านลัดกระสัง) จังหวัดสระแก้ว จำนวน 21 คน โดยการเลือก

แบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

การจัดประสบการณ์การเล่นสื่อวัสดุปลายเปิด

2.2 ตัวแปรตามได้แก่

ความเชื่อมั่นในตนเอง โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการกล้าแสดงออก การพึงตนเอง การตัดสินใจด้วยตนเอง การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม

3. เนื้อหาวิชา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาระดับนี้ เป็นร่องการเล่นสื่อวัสดุปลายเปิดในกิจกรรมเดี๋ยวนอนบุลาปีที่ 2 จำนวน 20 ชนิด

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 2/2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดประสบการณ์การเล่น หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยให้มีการเล่นผ่านสื่อวัสดุ ที่ครูเป็นผู้เตรียมไว้ให้เด็ก ให้เด็กเลือกเล่นในกิจกรรมที่เน้นให้เด็กเล่นผ่านประสាពัมพัสทั้งห้า เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยให้เด็กมีอิสระในการเล่น ตามจินตนาการใช้ประสាពัมพัสในการเล่น และสามารถจับต้อง ถ่ายเท ย้ายที่ได้สร้างสิ่งใหม่ ได้ ซึ่งเป็นการเล่นเพื่อสร้างผลงาน ได้ตามความพอดีของตนเอง การคู่เล่นหรือเล่นร่วมกันของเด็ก ซึ่งเป็นการเล่นเพื่อสร้างผลงาน ได้ตามความพอดีของตนเอง การคู่เล่นหรือเล่นร่วมกันของเด็กทุกคนในกลุ่ม โดยการจัดประสบการณ์การเล่นแต่ละครั้งจำแนกเป็น เล่นเป็นคู่หรือเล่นเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งขึ้นต่อการจัดประสบการณ์ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน (สุรัตน์ พิมพล. 2553 : 5) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน หมายถึง การเร้าความสนใจของเด็ก โดยใช้เพลง กเน คำคล้องจองและนิทาน และเพื่อเป็นการจัดตั้งสู่การเล่นที่จำแนกเป็นเดี่ยว เล่นเป็นคู่ หรือเล่นเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นแนะนำความรู้ หมายถึง การแนะนำสื่อแต่ละชนิดให้เด็กรู้จักและสั่งที่เด็กต้องปฏิบัติขณะเล่น เช่น เด็กเลือกเล่นสื่อได้วันละ 1 ชนิด และในหนึ่งสัปดาห์ไม่เลือกเล่นสื่อชุดเดิม

ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินกิจกรรม หมายถึง การให้เด็กแต่ละคนได้เลือกและเต้นสื่อวัสดุ ปลายเปิดตามความสนใจและความต้องการของเด็กอย่างอิสระ นำมาสร้างผลงานตามที่ได้จัด เด็กสู่การเล่นไว้ในขั้นนำเสนอสู่บอร์ดเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กแต่ละคนได้เสนอผลงาน

ของตน ซักถาม ตอบปัญหาสังสัย

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กและครูสร้างองค์ความรู้ร่วมกันจาก การเต้นและผลงานที่เด็กสร้างขึ้น

2. สื่อวัสดุปลายเปิด หมายถึง วัสดุที่ไม่มีรูปแบบนำไปใช้ที่แน่นอนตามตัว สามารถนำไปสร้างหรือประกอบเป็นอะไรได้หลายสิ่ง หลายอย่างตามที่ตนต้องการ (สุรัตน์ พิมพลด. 2553 : 5) ประกอบด้วย

- 2.1 สื่อวัสดุธรรมชาติที่ยังคงโครงสร้างเดิม ได้แก่ ทราย, น้ำ, กิ่งไม้, ใบไม้, ดอกไม้, เมล็ดพืช, ก้อนหิน, เปลือกหอย
- 2.2 สื่อวัสดุธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลง โครงสร้างไป ได้แก่ แห่งไม้, แข็งโคล
- 2.3 สื่อวัสดุธรรมชาติที่ถูกคัดแปลงไปจนไม่เหลือโครงสร้างเดิม ได้แก่ เศษหิน,

เชือก

2.4 สื่อวัสดุเหลือใช้ เป็นวัสดุที่ใช้บรรจุสิ่งของ เมื่อใช้สิ่งของที่บรรจุมาภายใน หมุดแล้ว หรือเป็นวัสดุที่ใช้แล้วไม่นำกลับมาใช้อีก แล้วนำวัสดุเหล่านั้นมาเป็นของเด่น ได้แก่ กระป๋อง, กล่องนม, แกนกระดาษทิชชู, ขวดพลาสติก, แก้วพลาสติก, หลอดพลาสติก, ไม้ไอศรีม, กระดาษ

3. การจัดประสบการณ์การเต้นสื่อวัสดุปลายเปิด หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้เด็กเต้นสื่อวัสดุปลายเปิด 4 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น

สัปดาห์ที่ 1 ใช้สื่อวัสดุปลายเปิด 5 ชนิด ประกอบด้วย ทราย, น้ำ, แห่งไม้,

กระป๋อง, เศษหิน

สัปดาห์ที่ 2 ใช้สื่อวัสดุปลายเปิด 5 ชนิด ประกอบด้วย กิ่งไม้, เมล็ดพืช, ดอกไม้, แข็งโคล, แก้วพลาสติก

สัปดาห์ที่ 3 ใช้สื่อวัสดุปลายเปิด 5 ชนิด ประกอบด้วย ใบไม้, ก้อนหิน, ขวด

พลาสติก, ไม้ไอศรีม, แกนกระดาษทิชชู

สัปดาห์ที่ 4 ใช้สื่อวัสดุปลายเปิด 5 ชนิด ประกอบด้วย เปลือกหอย, เชือก, กล่อง

นม, หลอดพลาสติก, กระดาษ

ในการเล่นนี้เด็กสามารถเลือกที่จะเล่นคนเดียว เล่นเป็นคู่หรือเล่นเป็นกลุ่มเพื่อสร้างผลงานได้ตามความพอใจ โดยให้เด็กเลือกชนิดของสื่อตามความสนใจของตนเอง โดยไม่ซ้ำสื่อชนิดเดิม

4. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง คะแนนบุคลิกภาพของเด็กในการกล้าคิดกล้าแสดงออก การพึงตนเอง การเป็นตัวของตัวเอง การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม วัดได้โดยใช้แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย จำนวน 15 ข้อ โดยผู้ศึกษาได้แบ่งพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองเป็น 4 ด้าน ดังนี้

4.1 การกล้าแสดงออก คือ กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าแสดงความสามารถและกล้ายอมรับผิด

4.2 การพึงตนเอง คือ การเก็บญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

4.3 การเป็นตัวของตัวเอง คือ การมีเหตุผล ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ โดยไม่มีเหตุผล

4.4 การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม คือ การมีมนุษย์สัมพันธ์กับคนอื่น รู้จักช่วยเหลือให้ความร่วมมือกับหมู่คณะ ยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ

5. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้อง 2/2 โรงเรียนเทศบาล 2 (บ้านลัดกะสั้ง) จังหวัดสระบุรี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แนวทางการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วยการจัดประสบการณ์การเล่นสื่อวัสดุป้ายเปิด สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน สำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาล เพื่อให้มีประสิทธิภาพทางการเรียนสูงขึ้น